Fråga om pilgrimsvandringar

Spara som PDF

Fråga:

Hej! Vad är pilgrimsvandringar för något?

Svar:

Hej! Det här med pilgrimsvandring kan tyckas ganska oskyldigt. Men det finns bakomliggande tankar och avsikter med pilgrimsvandringar som inte alls är bra. Självklart är inte alla medvetna om detta och kanske inte heller blir påverkade då, men jag tycker det är viktigt att reflektera lite över det här för att inte bli förledd. Jesus har ju uppmanat oss att: "**se till** att ingen bedrar er".

En pilgrimsvandring går ofta till en "helig plats". Är man förankrad i Bibeln så vet man att det egentligen inte finns något sådant som heliga platser; det är endast Gud som är helig. Skulle nu en plats förklaras helig, så är det Gud som skall göra det, inte människor. I Sverige finns ett antal pilgrimsleder upprättade idag (under reformationen i Sverige förbjöd Gustav Vasa pilgrimsvandringar).

En pilgrimsvandring ses ofta som en religiös rit som är viktig för den egna andliga utvecklingen och kanske rent av för frälsningen. Man talar om "själens rening" t.ex. Har man den synen, så har man alltså lagt till något till Guds fria frälsningserbjudande, och då är man farligt ute. Inget mer än Guds nåd behövs för vår frälsning! Och vi behöver inte heller religiösa riter för att växa till oss som kristna, det sköter istället den Helige Ande om (ifall vi förlitar oss på honom vill säga). Lägger vi till riter, metoder, reningar och andliga övningar till vår tro, då tror jag att vi ramlar utanför livet ”i Kristus” och då räknas vi inte längre som pånyttfödda och frälsta (2 Kor 5:17).

Sedan finns det också de som ser pilgrimsvandringar som en del av en mystik religiös rit där man skall möta sig själv och Gud. Vandringen är då ett yttre tecken på en inre vandring. Den yttre vandringen blir ett redskap till att möta Gud "**inåt** i oss själva, in mot den heligaste av alla platser - mötesplatsen med Gud" – som Svenska kyrkan skriver på en sida om pilgrimsvandringar. Det här är alltså frågan om en typ av kontemplation, vilket är helt främmande för en frisk kristen

tro. Att "söka sig inåt" är en ockult teknik som härstammar från hinduismen, och det här är något som inte är nyttigt för de som vill finna/bli kvar i en sann kristen tro. Du kan läsa mer om kontemplation etc via denna länk: Dalai lama-enheten

Pilgrimsvandringar ses också ofta som en ekumenisk aktivitet där man "vandrar" över religions- och samfundsgränser. Därför blir dessa vandringar redskap till att öppna kristna för en obiblisk och oönskad ekumenik. Man kan nog säga att pilgrimsvandringar främst hör hemma i Katolska kyrkan, men det här tycks komma in mer och mer i våra olika samfund, inte minst i Svenska kyrkan. Här blir då pilgrimsvandringarna ytterligare en plattform (bland många andra) för den obibliska ekumeniken.

Är man ute efter att återhämta sig från trötthet och stress etc, så skulle jag vilja rekommendera enkla skogspromenader istället. Där ute i skogen kan man fritt tala öppet med Gud vår Far i himlen, och det är ju just denna barnaskapsrelation som Gud vill ha med oss, inte religiösa övningar och riter. Vi skall inte söka Gud inom oss, utan leva och be i enlighet med vad Jesus sa: ”Fader vår **som är i himlen**…”.

Ja, det var några tankar om pilgrimsvandringar. Jag hoppas du förstår att det finns en del som kan vara förrädiskt med pilgrimsvandringar ur ett bibliskt kristet perspektiv.

/Lennart